

Því ávalt að leggja til sinn skerf atorku og vilja þeim megin, sem þau prinsip var að finna. Hann var viðkvæmur í lund, og fann til með lítilmagnanum, hvort heldur það var maður eða dýr. Og yfir höfuð lifði hann eftir þeim siðareglum, sem góðum fríhyggjanda ber, að svo miklu leyti sem hægt er að koma því við í kristnu þjóðfélagi undir auðvaldsstjórn.

Hann var að eins leikmaður, uppallinn meðal bændafólks, og hafði lítil eða engin mentunar tækifæri. Og með tilliti til þess sér maður, hve vel hann hefir verið gefinn gáfnalega. Hann var skarpgreindur, fljótur að grípa og skilja og námsmaður hinn bezt. Heimili hans mátti heita skóli, um nokkurn tíma að minsta kosti, þar komu menn saman og ræddu og fræddu, og þar var ávalt eitthvað nýtt á seiði. Allar hinar nýrri skoðanir blómguðust þar og báru ávexti.

Það var söknuður stór að honum svona á unga aldri, og að það var almenn tilfinning, sýndi hinn fjölmenni hópur, er fylgdi honum til grafar. Slíkt atriði var þegjandi órækur vottur þess, hver skaði menn álitu að fráfalli hans. Almenn tilfinning lýg-ur ekki, ef hún er ekki afvega leidd, sem í þessu tilfelli var sannarlega ekki.

Það er ekki hægt að skrifa sögu Vestur-Íslendinga án þess, að geta Eiríks Gíslasonar.

S. B. Benediktsson.

HEIMIR

12 blöð á ári, 24 bls. í hvert sinn, auk kápu og auglýsinga.

Kostar einn dollar um árið. Borgist fyrirfram.

ÚTGEFENDUR: NOKKRIR ÍSLENDINGAR Í VESTURHEIMI.

Afgreiðslustofa blaðsins: 582 Sargent Avenue.

RITSTJÓRI: Rögnvaldur Pétursson, 533 Agnes Street.

PRENTARI: Gísli Jónsson, 582 Sargent Ave.